خبرخوان

افزایش بیماری‌های عفونی

خبرآنلاین: یک متخصص بیماری‌های عفونی درباره بیماری‌هایی که در حال حاضر بیشتر مشاهده می‌شوند، به خبرآنلاین می‌گوید: «ویروس جدیدی که اخیرا زیاد شده باشد، نداریم. چیزی که الان زیاد شده، آنفلوانزا و کووید است. موارد ابتلا به این دو بیماری در میان کودکان نیز مشاهده می‌شود و تجمع‌های گسترده می‌تواند در افزایش شیوع بیماری‌های عفونی نقش داشته باشد». مینو محرز، می‌گوید: «در حال حاضر در میان بیمارانی که می‌بینیم، همه را از نظر کووید بررسی نمی‌کنیم، اما تعدادی از آنها کووید هم داشتند که البته مواردش خفیف است. در کنار آن، عفونت‌های گوارشی هم زیاد شده است». او با اشاره به گستردگی بیماری‌های عفونی می‌گوید: «بیماری عفونی فقط همین سرماخوردگی و کرونا نیست؛ بیماری‌های عفونی شامل همه ویروس‌ها و همه باکتری‌ها می‌شوند». او درباره بیماری‌هایی که در حال حاضر بیشتر مشاهده می‌شوند، می‌گوید: «ویروس جدیدی که اخیرا زیاد شده باشد، نداریم. چیزی که الان زیاد شده، آنفلوانزا و کووید است. موارد ابتلا به این دو بیماری در میان کودکان نیز مشاهده می‌شود و تجمع‌های گسترده می‌تواند در افزایش شیوع بیماری‌های عفونی نقش داشته باشد». او در توضیح علت افزایش بیماری‌ها در پی تجمع‌های بزرگ می‌گوید: «چندی پیش مراسم حج و اربعین را داشتیم و بالاخره کسانی که برای زیارت می‌روند، میلیون‌ها نفرند که از کشورهای مختلف دور هم جمع می‌شوند؛ حتی از کشورهایی که آنجا زمستان است و کووید و آنفلوانزا دارند. بر همین اساس، ویروس ممکن است در مقصد انتشار یابد و به گسترش بیماری‌های عفونی کمک کند. از سوی دیگر ممکن است خود زائر لزوما بیمار نشود، اما ناقل باشد که با بازگشت از سفر، ویروس و احتمال ابتلا به بیماری را برای اطرافیان خود به همراه داشته باشد». محرز در عین حال تاکید می‌کند که علائم مشاهده‌شده در بیماران، عمدتا همان علائم شناخته‌شده بیماری‌های تنفسی و گوارشی -تب، اسهال، استفراغ یا علائم تنفسی- است و نشانه‌ای از یک الگوی کاملا متفاوت در علائم مطرح نمی‌کند.

هشدار درباره بیلبوردهای حواس‌پرت‌کن و معماگونه

مهر: رئیس پلیس راهور فراجا، با تأکید بر ضرورت رعایت ضوابط تبلیغات محیطی گفت: پیام‌های درج‌شده در بیلبوردها باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن منتقل شوند و نباید باعث جلب توجه و تمرکز رانندگان شوند. این روزها در سطح شهر و برخی معابر، بیلبوردهایی دیده می‌شود که شیوه طراحی و ارائه پیام در آنها با تبلیغات معمولی متفاوت است؛ پیام‌هایی که گاه به شکل معما، پازل یا جمله‌ای چندلایه طراحی شده‌اند و برای فهم کامل آنها، مخاطب باید چند لحظه بیشتر به محتوای تبلیغ دقت کند. همین ویژگی باعث شده این پرسش مطرح شود که آیا چنین تبلیغاتی با توجه به حضور رانندگان در معابر و بزرگراه‌ها، می‌تواند تمرکز آنها را از مسیر و شرایط ترافیکی منحرف کند؟ در تبلیغات محیطی، انتقال سریع و قابل فهم پیام یکی از الزامات اصلی است؛ چرا که مخاطب بسیاری از این تبلیغات، راننده‌ای است که در حال حرکت است و فرصت یا امکان توقف و دقت طولانی به محتوای یک بیلبورد را ندارد. با این حال، استفاده از طراحی‌های پازل‌گونه و پیام‌هایی که برای درک آنها نیاز به مکث و توجه بیشتری وجود دارد، می‌تواند این نگرانی را ایجاد کند که راننده برای خواندن یا حل‌کردن پیام، زمان بیشتری نگاه خود را از مسیر منحرف کند. تیمور حسینی، رئیس پلیس راهور فراجا، با اشاره به ضرورت رعایت ضوابط در تبلیغات محیطی گفت: «هرگونه تبلیغ محیطی می‌بایستی در چارچوب شرایطی باشد که تدوین و ابلاغ شده است». او با تأکید بر نحوه طراحی و محتوای پیام‌های تبلیغاتی افزود: «ما بارها به مجموعه شهرداری‌ها در سطح کشور و سازمان راهداری در جاده‌ها گوشزد کرده‌ایم که پیام‌هایی که در بیلبوردها درج می‌شود، چه از نظر نوشتار و چه از نظر تصویر، باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن مقصود را منتقل شود». رئیس پلیس راهور فراجا ادامه داد: «تبلیغات اصلا نباید باعث جلب توجه و تمرکز راننده روی آن بیلبورد یا هر چیز دیگری شود». حسینی در پایان تاکید کرد: «این موضوع را مجددا برای اصلاح منعکس می‌کنیم».

محرومیت جدید برای تخلف در کنکور

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه با استناد به مواد ۵ و ۶ قانون رسیدگی به تخلفات و جرایم در آزمون‌های سراسری مصوب سال ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی، نسبت به همراه‌داشتن و استفاده از وسایل الکترونیکی غیرمجاز در جلسه آزمون هشدار داد. معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه در پیامکی سراسری به شهروندان اعلام کرد: طبق ماده ۵ و ۶ قانون رسیدگی به تخلفات و جرایم در آزمون‌های سراسری مصوب سال ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی، همراه‌داشتن و استفاده از هرگونه وسایل غیرمجاز ارتباط الکترونیکی و دستگاه‌های حافظه‌دار (مثل: تلفن همراه، انواع ساعت‌های هوشمند، دستبندها، پیجر، هندزفری) موجب محرومیت از یک تا ۱۰ سال از آزمون می‌شود.

فعالیت ۱۲۷ مرکز سلامت روانی-اجتماعی

ایسنا: مدیر کل دفتر سلامت روانی، اجتماعی و اعتیاد وزارت بهداشت با اشاره به فعالیت مراکز سلامت روانی - اجتماعی (سراج) از حدود ۱۱ سال گذشته، گفت: «تعداد این مراکز از سه واحد به ۱۲۷ مرکز در کشور رسیده و اکنون خدمات سلامت روانی-اجتماعی در بستر شبکه بهداشتی-درمانی و در قالب برنامه پزشکی خانواده و نظام ارجاع ارائه می‌شود». محمدرضا شالبافان درباره آغاز فعالیت مراکز «سلامت روانی - اجتماعی» (سراج) گفت: «ارائه خدمات سلامت روان بر مبنای الگوی سراج حدود ۱۱ سال پیش آغاز شد. براساس نتایج نیازسنجی‌های آن بازه زمانی، سه مرکز سراج در شهرهای «بردسیر»، «اسکو» و «قوچان» دایر شد که نخستین مراکز سراج کشور به شمار می‌روند». این روان‌پزشک با بیان اینکه تعداد مراکز سراج در گذر زمان افزایش یافته، توضیح داد: «نتایج ارزیابی عملکرد مراکز سراج در گذر زمان» و «اثربخشی مناسب الگوی ارائه خدمات به صورت مشترک توسط روان‌پزشکان، روان‌شناسان و مددکاران اجتماعی» دو مؤلفه برای گسترش مراکز سراج در کشور به حساب می‌آیند. ارائه خدمات سلامت روانی_اجتماعی با احداث سه مرکز در سه استان کشور آغاز شد. چند سال پس از تأسیس نخستین مراکز سلامت روان جامعه‌نگر، ۳۲ مرکز سراج خدمات مورد نیاز را ارائه می‌دادند. تعداد مراکز سراج طی سال گذشته به ۱۰۰ مورد رسید و تعداد کنونی این مراکز ۱۲۷ واحد است».

گزارش میدانی «شرق» از داروخانه‌های منتخب و مسئله‌ای که با کمبود دارو، گرانی و اختلال در تأمین ادامه دارد

نسخه‌های سرگردان

عکس: ناصر جعفری، تسنیم

نسترن فرخه: با وجود وعده‌های مسئولان برای بهبود شرایط، کمبود دارو همچنان ادامه دارد؛ بحرانی که بیماران را برای یافتن دارو، میان داروخانه‌ها و بیمه‌ها سرگردان کرده است. «دارو نیست»؛ جمله‌ای تکراری که اغلب آنها که از داروخانه‌های مهم تهران خارج می‌شوند، به زبان می‌آورند. در ماه‌های گذشته بارها درباره کمبود انواع دارو نوشته شد. بیماران کلیوی، بیماران پیوندی، بیماران هموفیلی و... و این کمبودها به داروهای روزمره و داروهای اعصاب و روان هم رسید. ویدئوی زنی میانسال که برای پیدانکردن داروهای بیماری ام‌اس گوشه روسری را بین دو دندانش فشار می‌داد تا شاید جلوی هق‌هق‌هایش را بگیرد خیلی‌ها دیدند. او شبیه آدم‌هایی است که بعد از شروع جنگ با شدت‌گرفتن کمبود دارو روبه‌رو شدند و حالا برای پیداکردن دارو باید راهی داروخانه‌های مختلف شوند که در بیشتر موارد همه دارو را هم پیدا نمی‌کنند. بسیاری از افرادی که برای تهیه دارو در داروخانه‌ها بودند، معتقدند شرکت‌های بیمه به دلیل کاهش توان مالی و افزایش هزینه‌ها، بوروکراسی تأیید نسخه‌ها را سخت‌تر و زمان‌برتر کرده‌اند. به شکلی که دریافت تأییدیه گاه ساعت‌ها یا حتی چند روز طول می‌کشد و در نهایت نیز تضمینی برای تحویل دارو وجود ندارد. هم‌زمان، شماری از بیماران می‌گویند داروخانه‌ها نیز همراهی لازم را با آنها ندارند و در مواردی به‌جای تلاش برای تأمین داروی تحت پوشش بیمه، آنها را به خرید آزاد دارو هدایت می‌کنند. ماجرایی که حالا مسئولان وزارت بهداشت و نمایندگان مجلس هم به‌صراحت به آن اشاره می‌کنند. مثلا عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گفته بود کشورهای ثالث برای تأمین دارو عمدتا شامل هندوستان، ترکیه و چین هستند: «تقریبا دیگر از کشورهای اروپایی استفاده‌ای نداریم و از طرفی امروز متأسفانه بیمه‌های ما به‌موقع مطالبات داروخانه‌ها را پرداخت نمی‌کنند و همین در نهایت به ضرر بیماران است».

کمبود دارو، گرانی و ساعت‌ها سرگردانی میان داروخانه‌ها و شعب بیمه، حالا به بخشی از تجربه روزمره بسیاری از بیماران تبدیل شده است؛ بحرانی که به گفته مسئولان و فعالان صنعت دارو، پس از شروع جنگ و اختلال در زنجیره تأمین، نشانه‌های آن پررنگ‌تر شده است. پیش از این هم مدیرکل روابط عمومی وزارت بهداشت هشدار داد اگر شرایط فعلی ادامه پیدا کند، کشور با چالش‌های بیشتری در تأمین دارو روبه‌رو خواهد شد؛ چراکه مشکلات دیگر فقط به مواد اولیه محدود نیست و تأمین اقلامی مانند بسته‌بندی، آلومینیوم و سایر ملزومات تولید دارو نیز با اختلال مواجه شده است. این چالش از ماه‌ها قبل شدت گرفته، حتی اواخر فروردین‌ماه امین عینکچی، عضو هیئت‌مدیره انجمن داروخانه‌داران، با اشاره به تغییرات ارزی و محدودیت‌های ناشی از تحریم، گفته بود برخلاف برخی اظهارات رسمی، کشور با کمبود دارو مواجه است و از زمان بروز این تحولات، واردات بخشی از داروهای خارجی عملا با مشکل روبه‌رو شده است. گزارش میدانی «شرق» از داروخانه‌های منتخب تهران نشان می‌دهد این هشدارها حالا در زندگی روزمره بیماران نمود پیدا کرده است.

داروخانه ۱۳ آبان؛ دارو نیست

جلوی داروخانه ۱۳ آبان بیشتر آدم‌ها با استیصال در رفت‌وآمدند. زنان و مردانی که برای تهیه دارو چند داروخانه را در سطح شهر زیرپا گذاشتند: «دارو نیست، دارو گران است». این جمله را بیشتر آنها تکرار می‌کنند؛ کسانی که برای تهیه داروی خود یا یکی از نزدیکانشان به اینجا آمده‌اند، این داروخانه جزء داروخانه‌های منتخب تهران است، اما عمدتا همه اقلام نسخه را تأمین نمی‌کند و بیماران ناچارند راهی داروخانه‌های دیگر شوند تا شاید بتوانند چند قلم دیگر از داروهای مورد نیازشان را پیدا کنند. بعضی از آنها برای تهیه دارو، نسخه به دست، از شهرهای دیگر راهی این داروخانه‌ها شده‌اند اما تمام داروها را به دستشان نمی‌رسانند. مثل مرد سالخورده‌ای که در گرمای ظهر، عرق صورتش را با گوشه آستین پاک می‌کند و می‌گوید: «برای داروی بیماری خاص آمده‌ام. جواب درست که نمی‌دهند. هرجا می‌رویم، می‌گویند نداریم. این داروها برای بچه است. از شهرستان آمده‌ایم دنبال این داروها، ولی کسی جواب درستی به ما نمی‌دهد».

در دست بیشتر مراجعه‌کنندگان، چند برگ کاغذ و نسخه دیده می‌شود. زن میانسالی که برای تهیه داروهای دیابت منتظر ایستاده، از گرانی داروهایش می‌گوید: «سه ماه قبل، پنج عدد انسولین و چند داروی دیگرم را با بیمه ۲۵۰ هزار تومان می‌گرفتم و الان شده یک میلیون‌و ۵۰۰ هزار تومان. از کجا بیاورم؟ از مامازند پاکدشت آمده‌ام. چندجا را گشتم، گفتند نداریم. با بیمه تأمین اجتماعی هم ندادند، چون تأیید نشد و مجبور شدم آزاد تهیه کنم. همین چند قلم دارو شده دو میلیون‌و ۲۸۰ هزار تومان. این فقط بخشی از داروهایم است. شما بگویید از کجا بیاورم؟ مستأجرم، سرپرست خانوارم، ندارم، ولی مجبورم این داروها را تهیه کنم».

پله‌های این داروخانه هیچ‌وقت خلوت نمی‌شود. پسر جوانی همراه مادرش که هدبند سفیدی به سر دارد، روی پله‌ها ایستاده‌اند. مقصد بعدی‌شان داروخانه هلال‌احمر است. می‌گوید: «داروی پوست و مو برای مادرم است، برای داروی ریزش موهایش اما چندجا را گشتیم، هیچ‌جا پیدا نشد. باید باز هم بگردیم. از صبح درگیر دارو هستیم». میان این جمعیت، مرد میانسالی که برای تأییدیه نسخه و داروهایش ساعت‌ها در داروخانه منتظر مانده، از روند دریافت دارو گلایه می‌کند: «خیلی اذیت می‌کنند و حتی همه اقلامی را که دکتر نسخه کرده، نمی‌دهند. همین داروها نسبت به قبل از جنگ، شش تا هفت برابر گران‌تر شده است. از طرفی، بین بیمه‌ها و داروخانه‌ها اصلا هماهنگی وجود ندارد و باید یک روز کامل برای تأییدیه و تهیه دارو وقت بگذاریم». میان صحبت‌هایشان جمله «برای زنده‌ماندن دنبال دارو آمده‌ایم» را چند نفر با عبارت‌هایی متفاوت تکرار می‌کنند.

در میان آنها، دختر جوانی با چند کیسه دارو از داروخانه بیرون می‌آید و می‌گوید: «برای سرطان پدرم، هر ۱۰ روز باید دارو تهیه کنیم. بخش قابل توجهی از هزینه را بیمه پرداخت می‌کند، ولی دوندگی بسیار زیادی دارد. مثلا برای تأییدیه بیمه سلامت، از ساعت هشت صبح اینجا بودم و حالا که حدود دو و نیم بعدازظهر شده، کارم تمام شده است. البته باز هم از ۱۰ قلم دارو، فقط هشت قلم را توانستم بگیرم و برای تهیه بقیه باید به داروخانه‌های دیگر یا ناصرخسرو سر بزنم. در تمام طول درمان، برای تهیه دارو همین مشکلات را داشته‌ایم». ماجرا برای داروهای اعصاب و روان هم تفاوتی ندارد. پسر جوانی که با عجله از داروخانه بیرون می‌رود، در جمله‌ای کوتاه می‌گوید: «برای داروهای روان‌پزشکی آمده‌ام. از سه ساعت قبل اینجا بودم و تا الان فقط توانستم نصف داروها را تهیه کنم».

چند متر آن‌طرف‌تر، زن دیگری با کیسه‌ای دارو ایستاده است. برای داروهای صفری، از صبح زود به اینجا آمده و می‌گوید: «شاید ۳۰ یا ۴۰ جا را گشتم و آخر سر اینجا توانستم مشابه دارو را پیدا کنم. آن هم از شش بسته، فقط دو بسته را با بیمه گرفتم. بقیه را باید آزاد تهیه کنم که فقط همین یک بسته ۴۵۰ هزار تومان می‌شود. در مجموع، ماهی ۲۰ میلیون تومان هزینه تأمین داروهای مادرم است؛ هزینه‌ای که بعد از جنگ، شرایطش از قبل هم بدتر شده است». همان لحظه، دو زن سالخورده، آرام‌آرام، با تکیه به دیوار، از پله‌ها پایین می‌آیند. برای تهیه داروهای بیماری مبتلا به سرطان پروستات آمده‌اند، اما دست خالی برمی‌گردند. یکی از آنها توضیح می‌دهد: «می‌گویند دارو نیست و باید آزاد تهیه کنید، چون بیمه‌ها و داروخانه‌ها با هم مشکل پیدا کرده‌اند. داروخانه‌ها هم تمایل دارند داروها را با قیمت آزاد به مردم بدهند و برای همین مردم این‌قدر اذیت می‌شوند. ما را خسته کردند». حالا ساعت به سه و نیم بعدازظهر نزدیک شده، اما سالن داروخانه همچنان شلوغ است. مردم با نسخه‌هایی در دست، مدام وارد می‌شوند و بیرون می‌روند؛ نسخه‌هایی که برای بسیاری از آنها هنوز به دارو تبدیل نشده‌اند.

داروخانه ۲۹ فروردین؛ آخرین ایستگاه بیماران

بلندگو هر چند ثانیه یک‌بار شماره‌ای را تکرار می‌کند و داخل داروخانه، جمعیت زیادی در صف انتظار برای تهیه دارو ایستاده‌اند. اینجا هم مانند دیگر داروخانه‌های منتخب، آخرین امید بسیاری از بیماران برای تهیه دارو است. ماشین آمبولانس از راه می‌رسد. مأمور اورژانس به‌سرعت وارد سالن داروخانه می‌شود و زنی بی‌حال که روی صندلی دراز کشیده را معاینه می‌کند. چند زن و مرد با صورت‌های گرفته دورش جمع می‌شوند. مردی فریاد می‌زند: «برای گرفتن یک دارو آن‌قدر ما را اذیت می‌کنید که این هم نتیجه‌اش می‌شود». دستان مرد می‌لرزد، اما پسر جوانی جلو می‌رود تا این مرد میانسال را آرام کند و از کنار بیمار دور می‌کند. کم‌کم از شلوغی اطراف بیمار کاسته می‌شود. در همان لحظات زن جوانی از سالن همین داروخانه بیرون می‌آید و می‌گوید: «همین الان برای تهیه دارو، آن‌قدر داخل سالن با کارمندان داروخانه دعوا کردم که حالم خیلی بد است. برای تهیه داروی پلاویکس قلب آمده‌ام که باید هر روز مصرف کنم، ولی برای ۲۸ روز به من دارو داده بودند و باید همان تمام می‌شد تا دوباره اقدام کنم. اما حالا دارو نمی‌دهند و دو روز است داروی به این مهمی را نخورده‌ام. می‌گویند تأمین اجتماعی باید تأیید کند، در حالی که واحد تأمین اجتماعی داخل داروخانه، سر ظهر تعطیل می‌کند. تازه اگر هم تأیید شود، باید ۵۰ روز صبر کنم تا بتوانم با بیمه دارو را بگیرم. برای تهیه آزاد این دارو هم باید هر برگ یک میلیون‌و ۵۰۰ هزار تومان پرداخت کنم که ندارم. سر همین مسائل و با این قلب مریض دعوا کردم». میان صدای بلندگو که شماره‌ها را یکی پس از دیگری تکرار می‌کند، مردی میانسال از معطلی طولانی برای تأییدیه دارو و تشکیل پرونده می‌گوید: «من مشکل پروستات دارم و آمپول‌های سه‌ماهه مصرف می‌کنم. از ظهر آمده‌ام و هنوز هم نتوانسته‌ام دارو را تهیه کنم. اصلا معلوم نیست این دارو را دارند یا نه. جواب درستی هم نمی‌دهند». همان لحظه، زن دیگری جلو می‌آید که برای تهیه داروهای سرطان پروستات آمده است. می‌گوید: «دیگر هیچ‌جا راحت به ما دارو نمی‌دهند. برای تهیه دارو باید سختی بکشیم. برای همه داروها گفتند باید بیمه جداگانه تأیید کند. وقتی بیمه تأیید می‌کند، بعد داروخانه باید بررسی کند که آن دارو را دارد یا نه. از صبح زود آمده‌ام و حالا عصر شده است. بعد از دو ساعت انتظار در داروخانه، تازه الان می‌گویند این دُز دارو را نداریم و فقط دُز پایین‌تر آن به‌صورت آزاد موجود است که برای همان هم دوباره باید پزشک تأیید کند و همه این مشکلات از نو شروع شود. بعد از جنگ، همه چیز بد و بدتر شده است. آن‌قدر امروز اذیت شدم که سردرد گرفتم».

در میان این رفت‌وآمدها، دو پسر جوان با چند کیسه دارو روی نیمکتی می‌نشینند. یکی از آنها می‌گوید: «از صبح معطل چند قلم داروی سرطان شده‌ایم. فقط تأییدیه بیمه برای دارو چند ساعت طول کشید. حقیقت این است که روند تأییدیه بیمه خیلی اذیت می‌کند و در نهایت هم ممکن است بعد از ساعت‌ها انتظار، داروخانه چند قلم از داروها را نداشته باشد و ما مجبور شویم تهیه آنها را در داروخانه‌های دیگر پیگیری کنیم». آن‌طرف‌تر، پیرزنی با واکر و نسخه‌ای در دست به سمت داروخانه می‌آید. از طبقه بالای ساختمان که بیمه است، پایین آمده و داروهایش تأیید شده است. می‌گوید: «برای تهیه انسولین و چند قرص آمده‌ام و امیدوارم همه را داشته باشند. فقط یک آمپول برای پوکی استخوان استفاده می‌کنم که می‌دانم اینجا ندارد. چند داروخانه را رفتم، هیچ‌کدام این آمپول را ندارند. بعد از جنگ ۴۰ روزه، چند بار پیش آمد که نتوانستم انسولینم را تهیه کنم. باید ماهی ۱۰ انسولین بزنم، ولی ماه قبل داروخانه هلال‌احمر فقط هفت عدد داد و الان هم نمی‌دانم اینجا چند تا می‌دهند».

بیشتر این آدم‌ها به دلیل گرانی، کمبود دارو و بوروکراسی تأییدیه‌های بیمه، سردرگم هستند. مرد جوانی که برای تهیه داروهای روماتیسم آمده، از معطلی بیمه و روند تأییدیه برای دریافت دارو می‌گوید. در این شلوغی، هر فرد روایت جداگانه‌ای از تجربه تهیه دارو دارد. زن دیگری که بدون بیمه، داروهای قند، فشار خون و غدد خود را تهیه کرده، از پرداخت ۱۱ میلیون تومان می‌گوید؛ مبلغی که چند ماهی است هر ۳۰ روز یک بار پرداخت می‌کند. با این حال، برای تهیه بخشی از داروهایش، همچنان باید چند داروخانه را بگردد که یکی، دو روز کامل وقتش را می‌گیرد، با این حال در بسیاری موارد همه داروهایش به صورت کامل تهیه نمی‌شود. در میان همه این بیماران، مرد میانسالی توضیح می‌دهد که برای تهیه داروی بیماری خونی‌اش نتوانسته هیچ دارویی تهیه کند. می‌گوید: «اینجا می‌گویند باید پرونده پزشکی تشکیل بدهم و فقط چند داروخانه این دارو را دارند که هزینه‌اش هم به نظر بالاست. نمی‌دانستم این‌قدر کار اداری دارد. امروز که هیچ کاری انجام نشد. فردا صبح دوباره باید پیگیری کنم». شلوغی این داروخانه تمام نمی‌شود. غروب نزدیک شده، اما همچنان رفت‌وآمد در اینجا ادامه دارد. اینجا آخرین امید بسیاری از بیمارانی است که برای پیداکردن داروی مورد نیازشان آمده‌اند؛ امیدی که در بسیاری از موارد، با کمبود دارو، گرانی و پیچ‌وخم‌های اداری روبه‌رو می‌شود.

کمبود اقلام دارویی به دلیل اختلال در حمل‌ونقل

سازمان غذا و دارو در هفته‌های اخیر در چند نوبت درباره وضعیت تأمین و کمبود دارو در کشور اظهارنظر کرده است. مهدی پیرصالحی، رئیس سازمان غذا و دارو، ششم مرداد در واکنش به آمارهای قابل توجه اعلام‌شده در رسانه‌ها درباره کمبود دارویی، توضیح داد که این اعداد وضعیت فعلی بازار را نشان نمی‌دهند، بلکه برآوردهای پیش‌بینی‌محور و سه‌ماهه سازمان از احتمال بروز کمبود در آینده هستند که به‌عنوان هشدار زودهنگام به دستگاه‌های مسئول و تأمین‌کنندگان منابع مالی ارائه می‌شود تا با تخصیص به‌موقع بودجه، پیشگیری لازم صورت گیرد. او این توضیح را هم اضافه کرد که اگر یک برند تجاری خاص در بازار نباشد و همان دارو با نام ژنریک یا از سوی تولیدکنندگان دیگر در دسترس باشد، از نظر سازمان کمبود دارویی به شمار نمی‌رود. یک هفته بعد یعنی ۱۳ مرداد، محمد هاشمی، سخنگوی سازمان غذا و دارو، در واکنش به انتقادها درباره کمبود دارو برای بیماران کلیوی گفت برخی کمبودهای مقطعی اخیر، عمدتاً ناشی از محدودیت‌های بین‌المللی در تأمین مواد اولیه، مشکلات نقل‌وانتقال مالی و اختلالات زنجیره تأمین در شرایط خاص کشور بوده است. او این توضیح را هم داد که تخصیص و توزیع داروهای بیماران کلیوی براساس نیاز اعلامی دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور انجام می‌شود. در همین بازه، مقام مسئولی در سازمان از روند تأمین اقلام راهبردی خبر داد و گفت که تاکنون ۳۱ درصد از اقلام دارویی و ۶۹ درصد از اقلام تجهیزات مصرفی پزشکی به سازمان غذا و دارو تحویل شده و مابقی نیز در حال نهایی‌سازی سفارش و حمل است. حدود ۲۰ مرداد، رئیس سازمان غذا و دارو بار دیگر و این‌بار با لحنی صریح‌تر بابت کمبود دارویی از همه مردم عذرخواهی کرد و گفت می‌کوشند وضعیت را مدیریت کنند اما واقعیت این است که محدودیت‌های مالی و ارزی وجود دارد. جدیدترین اظهارات به ۲۵ و ۲۶ مرداد بازمی‌گردد، جایی که پیرصالحی در پاسخ به پرسشی درباره آخرین وضعیت کمبودها گفت که تعداد کمبودها نسبت به ماه گذشته تقریبا نصف شده و اکنون به ۴۳ قلم رسیده است؛ با این حال این وضعیت ثابت نیست و ممکن است در ماه آینده دوباره افزایش یا کاهش پیدا کند. او اضافه کرد کمبود ممکن است در همه دسته‌های دارویی رخ دهد اما یکی از بیشترین کمبودها در حوزه داروهای اعصاب و روان بوده که بخشی از آن به وابستگی مواد اولیه این داروها به هند مربوط می‌شود. رئیس سازمان با وجود اعلام کاهش مقطعی کمبودها، تأکید کرده که وضعیت دارویی کشور همچنان شکننده است و کوچک‌ترین اختلال در تأمین ارز، مواد اولیه یا نقدینگی می‌تواند دوباره فهرست کمبودها را طولانی‌تر کند.

محمد عبده‌زاده، رئیس هیئت‌مدیره سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی، با اشاره به وضعیت تولید دارو در کشور، تأکید می‌کند که تولید دارو در حال حاضر از ثبات نسبی برخوردار است، اما همچنان کمبود برخی اقلام دارویی در سطح داروخانه‌ها، به‌ویژه داروهای اعصاب و روان، موجب بروز مشکلاتی برای بیماران شده است. به گفته رئیس هیئت‌مدیره سندیکا، مهم‌ترین علت این کمبودها تأخیر در ورود مواد اولیه دارویی است. او به «شرق» می‌گوید: «تأخیری که عمدتا به دلیل اختلال در حمل‌ونقل هوایی و دریایی، به‌ویژه در مسیرهای تأمین از هند و چین، ایجاد شده است. این اختلال‌ها از ماه‌های پایانی سال گذشته تشدید شده و پیامد آن اکنون به شکل کمبود برخی داروها در بازار نمایان شده است. همچنین وزارت بهداشت، وزارت راه و سفارتخانه‌های ایران در تلاش برای تسهیل روند حمل‌ونقل هستند. با وجود ازسرگیری برخی پروازها، هنوز امکان برنامه‌ریزی منظم برای شرکت‌های دارویی فراهم نشده است. البته در حمل‌ونقل دریایی نیز تغییر مسیر کشتی‌ها و طولانی‌ترشدن فرایند انتقال کالا، ورود مواد اولیه را با تأخیر چندماهه مواجه کرده است». عبده‌زاده علاوه بر مشکلات حمل‌ونقل، کمبود نقدینگی شرکت‌های دارویی را از دیگر عوامل مؤثر بر وضعیت فعلی می‌داند و می‌گوید: «تأخیر هفت تا هشت‌ماهه سازمان‌های بیمه‌گر در پرداخت مطالبات داروخانه‌ها، زنجیره تأمین مالی صنعت دارو را با اختلال مواجه کرده است؛ به‌گونه‌ای که داروخانه‌ها قادر به تسویه‌حساب با شرکت‌های پخش نیستند و این شرکت‌ها نیز در تأمین نقدینگی لازم برای خرید مواد اولیه با مشکل روبه‌رو می‌شوند».

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب (سهامی خاص)

نوبت اول
شناسه : ۲۲۵۲۱۰۴

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای شماره : 05313204618048004DT1
تقاضای شماره: ۰۰۴-۴۸-۰۴۶۱۸-۳۲-۳۱/ ۱۰ قلم تجهیزات آزمایشگاهی
(مناقصه عمومی مرحله اول) خرید کالای داخلی- واحد برق و ابزاردقیق

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر بصورت فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تأمین نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه، از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تعدادقلم	شرح قلم	مقدار کالا	واحد	شماره فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ تضمین
۱۰	تجهیزات آزمایشگاهی	۳۱	NO	۲۰۰۵۰۹۲۲۸۸۰۰۰۵۴۱	۵۵٫۷۵۱٫۳۶۰٫۰۰۰ ریال

لذا کلیه مناقصه گرانی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست می باشد میتوانند ظرف مدت ۱۴ روز از چاپ آگهی نوبت دوم با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir، نسبت به چاپ و تکمیل فرمهای شماره ۱و۲ شامل تعهدنامه ارائه کالا و خدمات پس از فروش، اقدام نمایند و میبایست ظرف مدت ۱۴روز پس از اتمام مهلت اولیه، نسبت به بارگذاری فرمهای مذکور به همراه مدارک و مستندات تکمیلی مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب و بر اساس موارد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات بیشتر از بیست برابر نصاب معاملات متوسط) در سامانه ستاد اقدام نمایند.
• شرط دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه‌گران کسب امتیاز حداقل ۶۰ از ۱۰۰ در ارزیابی کیفی می باشد. "دریافت امتیاز مذکور بر اساس شاخصهای اعلام شده در جدول ارزیابی کیفی می باشد."
• اسناد و مدارک مناقصه پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه، از طریق سامانه ستاد در دسترس مناقصه گران واجد شرایط قرار خواهد گرفت.
• با وصول حداقل ۲ فقره پیشنهاد معتبر در موعد زمانبندی مناقصه گشایش پاکات انجام میشود.
• کلیه مدارک ارزیابی کیفی در قالب یک فایل PDF در سامانه ستاد بارگذاری گردد. ضمناً مدارک بصورت دسته بندی شده و منطبق با شاخص های اعلام شده (توان مالی/ ارزیابی و تجارب قبلی/ استانداردها) بارگذاری گردند.
• گشایش پاکات مالی بین مناقصه‌گرانی انجام خواهد شد که کلیه اقلام تقاضا مورد تأیید کمیته فنی بازرگانی قرار گرفته باشند.
• خرید کالا به صورت یکجا برای تمام اقلام تقاضا به یک مناقصه‌گر (سرجمع پیشنهادی مناقصه‌گر) واگذار می گردد .

واحدبرق اداره تدارکات خرید کالای داخلی (تلفن -۲۴۳۰۱-۳۴۱-۰۶۱)
۳۵۷۰

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

شناسه : ۲۲۵۵۳۶۳

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای(یکپارچه)
نوبت اول

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصهٔ عمومی دو مرحله ای یکپارچه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۵۰۹۷۵۷۶۰۰۰۰۰۸
شماره مناقصه و تقاضا	تقاضای ۰۴۰۰۲۵۷ مناقصه شماره ۱۴۰۴/۰۱۹
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی	۷۰ عدد BALL VALVE واحد ۱۰۸
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۵۷,۴۲۳,۸۰۳,۹۶۰ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۱,۶۰۲,۱۹۰,۱۹۸,۰۰۰ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه در سامانه ستاد	۵ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) و اسناد مناقصه پاکات(الف ب ج) در سامانه ستاد	ظرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آخرین مهلت بارگزاری پیشنهادات فنی/ مالی در سامانه ستاد	پس از ارزیابی کیفی مناقصه گران، مستندات دریاف